

MAJLIS - II

Du, min sång,
gick över jorden en gång.
Minnet har rest sig kvar.

Vi tog farväl
i ett kyrkorum.
Lågan band din sista stund.

Du, min sång,
vardagen en gång
livet stod fram.

Du, min sång,
så stackmolnslätt som en sommarsång.
Leende var ditt namn.

Så din kraftlösa gest,
kände väl vad som drog
när rösten din försvann
in i en vindstilla skog.